

den meget bedre nu — endog været truet med en midlertidig Finanslov, men den Ydmygelse ser det dog ud til, at vi blive fritagne for. Men vi skulle selvfølgelig, det vide vi alle, have Finanslovsforlaget herved og saa sluge det i den Skikkelse, Landstinget eller Overhuset har vedtaget det i.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) holdt en meget kraftig Tale for Tingenes Ligeberettigelse. Ja, naar der endda ikke forlangtes mere end Ligeberettigelse, men det er jo saa, at Folketinget, den almindelige Valgret, maa snart paa alle Punkter bøje sig for den privilegerede Valgret i Landstinget. Nej, under denne Regering kan Folketinget ikke vente at hævde en Stilling som ligeberettiget. Den har gjort sig saa dybt afhængig af Højre i Landstinget, at Vilkaarene for os for at hævde Folketingets Ligeberettigelse ere meget vanskelige, særlig under det Førerskab, vi have i Øjeblikket.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds' (K. M. Klausen) Stilling i denne Sag er meget aparte, idet han bebrejder Regeringen, at den vil tage imod et Lovforslag, som Socialdemokraterne i Landstinget anbefale. Jeg vil da spørge: Mener det ærede Medlem, at det er en Fejl, at Landstingets Socialdemokrater have tiltraadt disse Ændringsforslag, som ere stillede i Landstinget, og hvorved Lovforslaget kommer til at afvige fra den Form, som Folketinget sidst vedtog det i? Og mener det ærede Medlem selv, at Lovforslaget er forringet i Landstinget? De to Spørgsmaal vil jeg gerne bede det ærede Medlem om at besvare.

Røde: I den Betænkning, som er afgiven i Landstinget, og som er det eneste Aktstykke, jeg har haft Lejlighed til at se af Landstingets Forhandlinger, idet Fortrykket, saa vidt mig bekendt, ikke er kommet, ere Regeringspartiets Medlemmer ikke blot opførte som Medforslagsstillere til Ændringsforslagene, men ogsaa opførte som udtalende sig imod det oprindelige af Regeringen fremsatte Lovforslag. Jeg maatte da, indtil jeg var bleven belært om, at det var en Misforstaaelse, gaa ud fra, at det var et Udtryk for deres Opfattelse. Det var blandt andet ogsaa i Henhold dertil, at jeg opfordrede Finansministeren til at vise nogen større Villighed til

at høre paa Indvendinger, der rettes her nede fra, i Stedet for at opsætte sin Imødekommenhed overfor Indvendinger, indtil de fremsættes i det andet Ting.

Finansministeren vilde hævde, at der var blevet noget tilbage af hans Lovforslag, nemlig den Idé, Finansministeren har med Hensyn til, hvor mange Statsobligationer der skal udstedes om Aaret i Henhold til Bemyndigelse paa Finansloven. Men, som Finansministeren rigtig sagde, har dette intet med Lovforslaget at gøre. Et hvilket som helst af de Lovforslag af lignende Art, som vi have haft vedrørende Statslaans Optagelse, kunde sættes i tilsvarende Forbindelse med Finansministerens Idé. Ideen i det af Finansministeren fremsatte Lovforslag var den, at vi skulde indrette os en fast Forretning med Optagelse af indenlandske Statslaan, og denne Forretning skulde organiseres gennem det af Finansministeren opgivne Forslag. Denne Idé fandt mærkelig nok Tilslutning herved fra det ærede Flertal, skønt man skulde synes, det var rimeligere at bibeholde den Fremgangsmaade, man altid tidligere har anvendt, hvorefter Optagelsen af den Slags Statslaan knytted til bestemte Formaaler. Den anden Fremgangsmaade er det mig ikke muligt at se nogen bestemt Fordel ved, og naar den højtærede Finansminister nu har opgivet sit Lovforslag paa Grund af den Modstand, han har mødt i Landstinget, kan han formodentlig heller ikke tillægge denne Fremgangsmaade saa overmaade stor Betydning, thi saa vilde han vel vove et Slag for den.

Jeg tillægger ikke denne Sag overmaade stor Betydning; det ved den højtærede Finansminister, at jeg allerede ved Sagens første Behandling her i Tinget sagde. Jeg forstaaer derfor aldeles ikke de Betragtninger, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har fremsat om denne Sags Behandling. Jeg tror, man skal spare den Slags Udtalelser, til der virkelig foreligger Ting af Værdi, som Folketinget maa give Afkald paa, og ikke forringe sin statspolitiske Opfattelse ved at knytte saa højtidelige Ord til en saa forholdsvis ubetydelig Sag som denne. Jeg tror, at der i denne Samling kan komme Lejligheder, hvor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kan faa Ret i sine Udtalelser, og hvor de med god Grund kunne anvendes, men jeg synes, denne Sag er for ringe.

Mine Bemærkninger om Lovforslagets forholdsvis Ubetydelighed ere ogsaa foran-